

Bernard Szczech

**NIEZNANY DOKUMENT
SPRZEDAŻY MIECHOWIC
z 1 marca 1612 roku**

**Katowice
2003**

Bernard Szczech

**NIEZNANY DOKUMENT
SPRZEDAŻY MIECHOWIC
z 1 marca 1612 roku**

**Katowice
2003**

**BIBLIOTECZKA BRACTWA MYŚLI BRATNIEJ
ZWIĄZKU GÓRNOŚLĄSKIEGO**

ISBN 83-916496-9-7

W przyszłym, 2004 roku górnośląski Bytom obchodzić będzie jubileusz 750 rocznicy przeniesienia miasta na prawo niemieckie.¹ Nadanie miastu przez Władysława², księcia opolskiego, nowego, magdeburskie prawa, stanowiło ówczesnie istotny impuls w jego rozwoju i wyniosło go na ważne miejsce w polityce nie tylko najbliższego regionu. W niedługim od tego wydarzenia czasie miasto stało się stolicą jednego z księstw górnośląskich sięgającego swymi granicami niemal Krakowa. Spisany ówczesnie nowy przywilej lokacyjny nie dotrwał do czasów nam współczesnych a znany jest z wpisu dokonany w *Rejestrze świętego Wacława*³, który przechowywany jest w Archiwum Państwowym w Pradze. Opublikowany został w wieku dziewiętnastym w *Kodeksie dyplomatycznym Śląska*⁴ a także przez Franciszka Gramera w jego „*Kronice Bytomia*”⁵. Zachowało się jednak wiele innych, nie mniej cennych dla poznania dziejów miasta przywilejów i innych oryginalnych dokumentów przechowywanych w archiwach śląskich a także poza granicami Śląska. Los bywa czasami łaskawy dla tego wielce sponiewieranego przez ostatnie lata miasta. Okazuje się, że jeszcze i dziś zdarzają się sprzyjające okoliczności pozwalające pozyskać cenne z przeszłości świadectwa minionych zdarzeń.

¹ Bytom, miasto na Górnym Śląsku, wzmiankowane w XII w (1123). Wczesne osadnictwo skupiało się wokół wzgórza św. Małgorzaty, siedziby kasztelana. W 1200 roku pierwotne nadanie praw miejskich przez księcia Mieszka Płatynogiego, budowa nowego miasta w rejonie obecnego Rynku. W 1254 roku przeniesiono miasto na prawo magdeburskie.

² Władysław, książę opolski i raciborski, (*ok.1225, +1280 / 1281), syn Kazimierza księcia opolskiego i księżnej Violi. Był ks. kaliskim (1238-1244), łódzkim (1238-1249) i opolsko-raciborskim (od 1246).

³ *Registrum sancti Wenceslai*, Kopia przechowywana w Statni Archiv w Pradze.

⁴ *Codeks Diplomatum Silesiae*. Bd VI. *Registrum st. Wenceslai* Herausgegeben: W. Wattenbach, C. Grünhagen. Breslau 1865

⁵ F. Gramer: *Chronik der Stadt Beuthen in Ober-Schlesien*. Beuthen O/S 1863.

W bieżącym roku, wśród nabytków pozyskanych do zbiorów specjalnych Biblioteki Śląskiej w Katowicach, znalazł się ciekawy a zarazem cenny dokument z początków siedemnastego wieku, który wygotowany został w górnośląskim Karniowie⁶, w kancelarii Jana Jerzego, margrabiego brandenburskiego. Spisany na pergaminie, w przeszłości opatrzony był sekretną, przywieszoną do dokumentu, książeczą pieczęcią, która w nieznanych nam okolicznościach już dawniej zaginęła. Śladem po pieczęci pozostał zachowany do dziś pergaminowy pasek, na którym była przymocowana.

Akt datowany w Karniowie (Jägerndorf) 14 lutego 1614 roku, w imieniu Jana Jerzego margrabiego brandenburskiego⁷ własnoręcznie podpisany został przez starostę książęcego Hartwicha von Stitten, Samuela von Castiglion oraz Macieja Bilidzera z kancelarii margrabiego.⁸

Będący obiektem naszego zainteresowania dokument jest potwierdzeniem (konfirmacją) spisanego wcześniej aktu kupna sprzedaży połowy dawnej podbytomskiej wioski Miechowice. Miało to miejsce i stało się w Tarnowskich Górach „w czwartek przed niedzielą mięsopustną, czyli 1 marca roku Pańskiego 1612”⁹. Wołą tegoż aktu oraz po wypełnieniu wszelkich spisanych postanowień - zgodnie z prawem ziemskim bytomskim, w dniu 24 stycznia 1614 roku, akt ten przesłano do potwierdzenia książęcego, do Karniowa. Dokument składa się z dwóch części: konfirmacji margrabiego, spisanego w języku niemieckim oraz potwierdzonego tekstu umowy kupna - sprzedaży połowy Miechowic, spisanej o obecności świadków w Tarnowskich Górach, w 1612 roku, w języku czeskim. Niestety, tekst tarnogórskiej umowy, sporządzony w 1612 roku nie

⁶ Karniów, (niem.) Jägerndorf, (czes.) Krnov, górnośląskie miasto, obecnie w granicach republiki czeskiej, dawna stolica księstwa karniowskiego.

⁷ „Hochgebornen Fursten undt Herren Herren Johannis Georgen Marggraffens zue Brandenburg in Preussen zue Stettin, Pommern der Cassuben vnnd Wenden auch in Schlesien zue Croszen vnndt Jegerndorff Hertzogens, Burggraffens zue Nurmberg“

⁸ W zbiorach byłego Archiwum miasta Bytomia (obecnie jako *Akta miasta Bytom* przechowywane są w Archiwum Państwowym w Katowicach) zachowała się większa ilość dokumentów sygnowanych przez wspomnianych członków kancelarii margrabiego w Karniowie. Zobacz: B. Szczech: *Dokument górnośląski 1601 – 1626 ze zbiorów byłego Archiwum Miejskiego w Bytomiu*. Zabrze 1996

⁹ „Letha Panie 1612 we stwrtk przed nedielí masopustní genz byl prwny den marty“

zachował się w bytomskim archiwum.¹⁰ W zbiorach po byłym bytomskim archiwum miejskim, przeniesionym do Katowic, nie zachowały się także i inne dokumenty, które by w jakiś sposób wiązały się z omawianą sprawą. Próżno także szukać dokumentów w zbiorach zagranicznych, szczególnie w archiwum w Opawie (Czechy), którego dawne akta związane z górnośląskim Bytomiem zniszczone zostały w trakcie działań wojennych 1945 roku.¹¹

Dawne Miechowice

Miechowice, dawna wioska a obecnie dzielnica Bytomia położona 6 km na zachód od centrum miasta. W XIX i początkach XX wieku przeszły gwałtowny okres rozwoju miejscowego przemysłu i urbanizacji.

W tragicznym dla Miechowic 1945 roku wojska sowieckie wymordowały kilkuset mieszkańców, zaś niemal wszystkich pozostałych mężczyzn wywieziono do łagrów, z których nieliczni wrócili po latach. W 1951 roku, w ramach tak zwanej reformy administracyjnej, Miechowice włączono w skład Bytomia jako jego ósmą dzielnicę. Należą do najstarszych miejscowości w okolicy.

Początki Miechowic owiane są licznymi legendami. Jedną z nich, osadzoną w realiach XI wieku przytacza między innymi Norbert Bonczyk w swoim poemacie „Stary kościół miechowski”.¹²

Pierwsza potwierdzona zapisem w dokumencie wzmianka o miejscowości pochodzi z 1336 roku. Zachowała się w dokumentach watykańskiego archiwum. Zapis ten jest zarazem potwierdzeniem istnienia w Miechowicach parafii. Wtedy to w ramach poboru Świętopietrza miechowski pleban zapłacił 2 skojce daniny. Na tej podstawie przyjmuje się, że ówczesne Miechowice zamieszkałe były przez około 60 dorosłych osób.

¹⁰ Dokument niedostępny, zaś jego odczyt dokonany został na podstawie kserokopii otrzymanych od poprzedniego właściciela margrabiowskiego dokumentu. Z uzyskanej informacji a także na podstawie naklejonej na odwrocie dokumentu nalepki wynika że pergamin nabyty został przed laty w jednym z antykwariatów Domu Książki.

¹¹ Informacja udzielona przez dr Ericha Šefčika, dyrektora Muzeum w Kravařach na Śląsku Opawskim, znanego czeskiego historyka.

¹² N. Bonczyk: *Stary kościół miechowski*. Katowice 1936

Kilkadziesiąt lat później, w 1369 roku, nastąpił podział księstwa bytomskiego. W trakcie spisowania dokumentu wzmiankowano w Miechowicach, w sąsiednim Bobrku oraz innych okolicznych miejscowościach istnienie górnictwa kruszców.¹³

Dokumenty wieku piętnastego przynoszą więcej informacji do dziejów Miechowic. W 1412 roku Bolko, książę cieszyński potwierdził sprzedaż przez Pętkę z Miechowic gruntu braciom Stefanowi i Zygmuntowi z Lubszy, jednak już w 1420 roku znajdują się one w posiadaniu rycerza Jana z Miechowic.¹⁴ W połowie wieku XV Miechowice znajdowały się także w posiadaniu Mikołaja, starosty książęcego rezydującego w Świerklańcu koło Bytomia. Tenże w 1456 roku zakupił leżący na pograniczu Miechowic staw Karw, od Władysława, księcia cieszyńskiego. Wspomniani bracia: Jan i Mikołaj zaliczali się do bardziej majątnych właścicieli ziemskich skoro udzielili pożyczki Wacławowi, księciu cieszyńskiemu (1431-1474). W 1485 roku Mikołaj miał przekazać Miechowice Stanisławowi, swemu domniemanemu synowi.¹⁵ Stanisław miał dwie córki: Reginę zamężną Janowi Czyganowi oraz Agnieszkę, która poślubiła Mikołaja z Walesławic Suchodolskiego.¹⁶

Z zachowanego w *Aktach miasta Bytom* rejestru wolnych chłopów okolic Bytomia¹⁷, powstałego w końcu piętnastego wieku, znamy nazwiska dwudziestu dziewięciu wolnych chłopów, którzy w 1498 roku zamieszkivali w Miechowicach. Byli to:

*Ratay, Swientek, Petr, Żak, Martin, Wilczek, Olssar, Mach, Kral, Miron, Gurek (Jurek), Bienek, Kral stary, Niegoss, Kostka, Stanek, Kozyna, Czolak, Lyn, Wawrziek, Matiek Kozyn, Mikolasz, Tomek, Jakub włodarz, Pawel, Harczek, Zahradniczka, karczmarz i soltis.*¹⁸

W 1524 roku Mikołaj Suchodolski wszedł w posiadanie całych Miechowic, jednak niedługo później zmarł (1524), zaś dobra przejął

¹³ CDS, VI s. 192

¹⁴ F, Gramer: *Chronik der Stadt Beuthen in Ober-Schlesien*. Beuthen O/S 1863 s. 365 - 366

¹⁵ CDS VI s. 123

¹⁶ J. Horwat, Z. Jedynak: *Dzieje miejscowości do końca XVIII w.* [w:] *Zabytki Bytomia. Magazyn Bytomski t. VII*. Bytom 1988 s. 172

¹⁷ Dokument znajduje się z zbiorze: *Akta miasta Bytom* przechowywanym obecnie w Archiwum Państwowym w Katowicach Józefowcu.

¹⁸ B. Szczech: *Rejestr wolnych chłopów (urbarz) ziemi bytomskiej*. Zabrze 1996 s. 10 - 11

Jan, jego syn. Tenże Jan miał dwóch znanych nam z przekazów synów: Jana Starszego i Zygmunta, a których imiona widnieją w naszym dokumencie.

Jan Suchodolski wraz z Agnieszką Suchodolską, swoją matką w 1539 roku weszli w spór sądowy ze swymi poddanymi, których przewiną było to, że nie chcieli wykonywać swoich obowiązków feudalnych względem dworu, przy odrabianiu szarwarków i dostarczaniu podwodów (w dokumencie mowa o orce, zasiewach, pracach żniwnych i zwózce płodów z pól).¹⁹ Decyzja sądu komornego była niekorzystna i spowodowała odwołanie chłopów do sądu w pobliskich Pyskowicach. Poszkodowani skorzystali dodatkowo z pomocy Jerzego Rymułowskiego, miejscowego szlachcica, który wziął chłopów, poddanych Suchodolskich, w opiekę i stwierdził przed sądem, że ci wykonywali swoje obowiązki należycie, tak jak to było ustalone za czasów Mikołaja Suchodolskiego. Okazało się jednak, że narzucone przez Suchodolskich nadmierne obciążenia sąd ponownie zaaprobował na niekorzyść chłopów.²⁰

Kilkadziesiąt lat później miał kolejny proces. Tym razem Jan Suchodolski zaprotestował u cesarza przeciw postępowaniu Jerzego Fryderyka, margrabiego brandenburskiego, który na miechowskich gruntach Suchodolskiego założył kopalnię galmanu. Maksymilian II, cesarz postanowił, że Suchodolski otrzyma stosowne odszkodowanie za bezprawne eksploatowanie bogactw naturalnych.²¹

W 1590 roku Suchodolscy uzyskali od cesarza prawo pobierania myta, za co mieli utrzymywać w należytych stanie drogi, oraz służyć pomocą poruszającym się drogami przez Miechowice. Mniej więcej w tym samym czasie panowie dziedziczni Miechowic przeszli na protestantyzm o czym informuje wizytacja biskupia z 1598 roku.²²

¹⁹ Archiwum Państwowe w Katowicach. *Zbiory miasta Bytom*. Dawna sygnatura: XVI - 8 nr 20

²⁰ Tamże. Sygnatura XVI - 8 nr 21; Zobacz: J. Horwat, Z. Jedynak: *Dzieje miejscowości* s. 172

²¹ L. Chrobok: *Miechowitz Gutsbesitzer*. Miechowitz 1930 s. 6; J. Horwat, Z. Jedynak: *Dzieje miejscowości* s. 172 - 173; T. Dybel, J. Hebliński: *Historia Miechowic i kronika kopalni „Miecho-wice”*. Bytom 1988 s. 30

²² M. Wojtas: *Akta wizytacji dekanatów bytomskiego i pszczyńskiego dokonanej w roku 1598 z polecenia Jerzego kardynała Radziwiłła, biskupa krakowskiego*. Katowice 1938.

Kilkanaście lat później, 1 marca 1612 roku, sprzedając połowę dóbr Miechowic, dokonano ponownego podziału wioski. Informuje o tym zachowany odpis transakcji pomieszczony w dokumencie confirmacyjnym Jana Jerzego, margrabiego brandenburskiego sporządzonym w Karniowie 14 lutego 1614 roku a który w języku oryginału poniżej przytaczam.²³

Literatura:

- N. Bonczyk: *Stary kościół miechowski*. Katowice 1936
- *Bytom – Zarys rozwoju miasta*. Pod redakcją Wacława Długoborskiego. Warszawa 1979
- L. Chrobok: *Miechowitzer Gutsbesitzer*. Miechowitz 1930
- J. Drabina, J. Horwat, Z. Jedynak: *Bytom średniowieczny. Przekazy źródłowe 1123 – 1492 r.* Opole 1985
- T. Dybeł, J. Hebliński: *Historia Miechowic i kronika kopalni „Miechowie”*. Bytom 1988
- F. Gramer: *Chronik der Stadt Beuthen in Ober-Schlesien*. Beuthen O/S 1863
- J. Horwat, Z. Jedynak: *Dzieje miejscowości do końca XVIII w.* [w:] *Zabytki Bytomia. Magazyn Bytomski t. VII*. Bytom 1988
- J. Pilnaček: *Rody starého Slezska*. Díl 1-5. Brno 1991
- *Registrum sancti Wenceslai*. W: *Codeks Diplomaticum Silesiae*. Bd VI Herausgegeben W. Wattenbach, C. Grünhagen. Breslau 1865
- B. Szczech: *Dokument górnośląski 1601 – 1626 ze zbiorów byłego Archiwum Miejskiego w Bytomiu*. Zabrze 1996
- B. Szczech: *Przywileje miasta Bytomia 1323 - 1711*. Zabrze 1996
- B. Szczech: *Rejestr wolnych chłopów (urbarz) ziemi bytomskiej z początku XVI wieku*. [w:] *Zeszyty Tarnogórskie PTTK nr 3* (1987)
- M. Wojtas: *Akta wizytacji dekanatów bytomskiego i pszczyńskiego dokonanej w roku 1598 z polecenia Jerzego kardynała Radziwiłła, biskupa krakowskiego*. Katowice 1938.

²³ „So geschehen Jegerndorff den 14 Februarij Anno 1614.”

Letha Panie 1612 we stwrttek przed nedieli masopustni¹⁹ [gen]z [byl] prwny den marty na Gorach Tarnowskich²⁰, stala se smluwa a kupdczely y dokonaly na potomne czasy w niczym neporussytedlny mezy vrozenym panem Janem Starszym Suchodolskim z Waleslawicz²¹, yakzto dedicznym panem a vrozenymi pany Joachymem Hernykiem z Horna a na Radzionkowie, saudim zemskym panstwi tohoto²², Jakubem Paczinskim z Welke Pacziny a na Swatochlowicznych²³, Adamem Ozorowskim z Petrowicz a na Wiessowey²⁴, y na mistu ginych Panuw rukogmi za weyzsse gmenowaneho Pana Jana Suchodolskeho z gedney, a vrozenym Panem Gindrzychem Suchodolskim z Waleslawicz²⁵ synem gehu kupitelem z strany druhe. A to takowy, zie gsme my rukogmie y na mistu ginych podle Pana Otcze gehu, statek wsseczek aneb oddil tohoz pana Jana Suchodolskeho podle dil[.]ych czedul mezy nim a nebstikem panem Zygmuntom Suchodolskim²⁶ vczinienych, to gest polowicze wsy Miechowicz se wssym od starodawna nalezitym przyslussenstwim a prawem, s Collaturu aneb podawanym [sfary] tak

¹⁹ Niedziela mięsopestna czyli 7 niedziela przed Wielkanocą w 1612 roku przypadała w dniu 4 marca

²⁰ Góry Tarnowskie obecnie Tarnowskie Góry, miasto na Górnym Śląsku położone 12 km na północ od Bytomia

²¹ Jan starszy Suchodolski z Walesławic syn Jana i brat Zygmunta Suchodolskich.

²² Joachim z Horna na Radzionkowie Hornik był sędzią ziemskim bytomskim. Jego bratem był Jan z Horna na Lubszy Hornik wielokrotnie występujący w dokumentach XVI i XVII wieku.

²³ Jakub z Wielkiej Paczyny na Świętochłowicach Paczyński, bliżej nieznany. Wielka Paczyna obecnie Paczyna, wieś na Górnym Śląsku w pobliżu Toszka. Świętochłowice dawna wieś w księstwie bytomskim, obecnie miasto w województwie śląskim

²⁴ Adam z Piotrowicz na Wieszowie Ozorowski, bliżej nieznany.

Wieszowa dawna wieś w ziemi toszecko gliwickiej obecnie w gminie Zbrostawice w województwie śląskim

²⁵ Henryk z Walesławic Suchodolski

²⁶ Zygmunt Suchodolski, syn Jana z Walesławic na Miechowicach Suchodolskiego.

yak toho prwni panowie w drzieni a vziwani byli, se czlem, sydlem, sfolwarkem, rolami owanymi y ne-
owanymi, zasetymi y nezasetymi s lydm y osadlymi
y neosadlymi, lukamy, z chraszrinamy, rybniky, ry-
bnistiemy, rzekamy, lozysky, lozisstiemy, mlyny,
platy, ospy, robotami a powinnościami wsseliyakymi,
tak yak sam toho w drzeni a vziwani był, nicz sobie
newyinmagicz ani pozostawugicz, prodali a moczy
teyto smlauwy prodawame. A to za summu peniezi
Puol Pata Tisicze Tolaruw dobrych strzibrnych
w zemi bernych, każdy tolar po 36 gs²⁷ a w gs po 12
hl²⁸ malych poczitagicz. Ktorazto summa na horze
psana tym spusobem, za takowy statek kladena a za-
placzena byti ma. Prwny termin od datum na den
s(wateh)o Jana Krztitele²⁹ Panie neyprw przistiho
Dwa Tisicze Piet Set Tolaruw. Druhy aneb ostatny
termin na den s(wateh)o Valentina³⁰, kdy se psati bu-
de Letha Tisiczeho, Ssestistego Trzinaczteho, Dwa
Tisicze Tolaruw, tak zie se ta summa wsseczlene
4500 tolary vyplnj, ktere penize podle tiech termi-
now k aurzadu zemskemu poloziene byeti magi.
Z kterych Pani Materzy swey miley vrozeni poczti-
wosti Pani Barborze Wrbske³¹, za wieno a przywie-
nek, ktere na tom statku miela, a z lasky manzelsky,
kteru protiwa panu manzelu swemu ma, dobrowolnie
wstupugicz, przestala, Geden Tisicz Talaruw proti
odwedeni listu wienneho, oddati a gi tim spokogiti
ma. A przigmucz takowu summu, bude powinna
przed neyprwssy saud zemsky w tom panstwi se
postawiti, a wyrzizeni toho statku vcziniti, naczym,
yak weyß dolozeno przestanucz na to, [se]wicze sama

²⁷ „každy talar po 36 groszy”

²⁸ „a w grosz po 12 halerzy”

²⁹ Odpust świętego Jana Chrzciciela przypada w dniu 24 czerwca.

³⁰ Dzień świętego Walentego obchodzony jest 14 lutego.

³¹ Barbara Wrbska, żona Jana Suchodolskiego wzmiankowana jest w dokumencie z 1598. Zob: Pilnaček T.VI s 1218 i T.V s.1394

od sebe, erbow a potomkow a blizsszych swoych, natahowari, ani prawa ziadneho gmiti [n]ema. Toli-
kez z takowych polozenych penez auroky wyder-
kauffne, az do datum zasadiele, takzie berny, kteru
pan Girzi Kiczka³² podle toho vwassku, ktery w tako-
wy statek gmiel, prawil tak yak to dalei z sebu
hodnowierny kwytt pokazie, zaplaczono byti. Wsazk
od takowego widerkauffu pan Gindrzych Suchodol-
sky na potomne cziasy podlie starobile zwyklost
vrok odprawieti ma a powinnen gest a bude. Czo se
rybnika Karwu³³ a lauky Dubrawy³⁴, kteru pan Jan
Suchodolsky wessuol se pani manzelku swu, panu
Joachymowi Hernikowi w sumie peniez, pieti stech
padesati osmi tolarzych zastawili, y na takowy
rybnik list diediczny aneb prawo oddali doteczye
takowe penize zastawne bude moczy Pan Joachim
Hernik przed aurzadem zemskym zaarrestowati.
A gestlizieby gich gemu pani rukogmie pasyrowati
nechtieli, wtey prziczinie [...] aurzad zemsky rozez-
nani oczekawati magi. Lesy od drziteli tohoz dilu
druheho [w] cztyrech nedielych porzad zbiehlych
znagicze toho z obu swu stran k lepssemu beyti. Za
staranim kupna tolikez wierziteli aneb rukogmi
z toho oddilu nebstika pana Zygmunta Suchodol-
skeho sprawiedliwie na dwa dily rozdzielene, a panu
Gindrzihowi Suchodolskiemu ku wybiram gedneho
oddilu, oddano byeti magj. Take powinni budau
panowie prodawatele, takowu smluwu aneb kup przy
neyprwssych saudech zemskych przed gehu mot[.]
pana heyttmana, a gich milosti pany saudze zemske,
zieby takowe schwaleny, a do cancellarigj Geho Kni:
Mos: ku potvrzeny przygaty byl, przedlozicz, ziadati

³² Jerzy Kiczka, bliżej nieznany. Był prawdopodobnie mieszczańinem bytomskim.

³³ Karw, nazwa stawu położonego na wschód od Miechowic w miejscu obecnej dzielnicy Bytomia Karb.

³⁴ Dubrawa, Dąbrowa nazwa łąki w Miechowicach. Obecne jej położenie jest nieznane.

a takowy kup aneb potwierzeni z Cancellary G(eho) K(nizetey) M(ilsti) wyplatiti powinien bude. Przy kladení pak ostatnych peniez, listy diediczne, dılczeczeduly, ktereby se koliwiek na ten statek znegiczynasly, y stym na rybník, vzecheny Karw, který przy panu Herniku zuostawa, poniewadz giz penize od neho za arrestowane budau przy tom cziasu s listem warunkowem, gestizieby w tey przyczynie yaky narzek byl, yakzto porzadek zemsky z sebu při nassy, oddati a spraviti powinni budau. Kteruzto smluwu a kup sau sobie yako dobrym rytirzskim lidem przinależy, kterasby strana stranie podle smlauwy kupn za dosti neuczinila, pod propadkem dwu sett czerwonych zlatych, zdrzeti przypowiedzieli. Tomu na swiedom a pro lepssy gistotu gmenowany prodawczy a kupecz k tiemto smlauwam sekrety swe przydawili i rukoma vlastnimi se podepsali. A pro lepsse pewnost przyprosyli gsau z obudwu stran vrozenych, pana Girzika Bielczowskeho z Bielczowicz a na Naklie³⁵, pana Jaroslawa Kozłowskeho z Kozłowa³⁶ a w Naklie, Pana Sebastiana Rostkowskeho z Rostkowa³⁷, a na ten czas przy Gorach Tarnowskych, pana Jana Nosa z Hrabowey a w Kozłowey Horze³⁸, zie ktiemto smlawam podle nas sekrety swe przydawili y rukoma vlastnymi se podepsali, sobie a erbuom swym bez sskody. Datum letha a dne yako na horze ./.

³⁵ Jerzyk z Bielszowic na Nakle Bielczowski bliżej nieznany.

Bielszowice obecnie Bielszowice, dawna wieś w księstwie bytomskim obecnie południowo zachodnia dzielnica miasta Ruda Śląska

Nakło, miejscowość na Górnym Śląsku granicząca od wschodu z Tarnowskimi Górami.

³⁶ Jarosław z Kozłowa na Nakle Kozłowski, bliżej nieznany.

Kozłów, dawna wieś w powiecie gliwickim obecnie dzielnica Gliwic.

³⁷ Sebastian z Rostkowa Rostkowski, bliżej nieznany szlachcic z Tarnowskich Gór.

³⁸ Jan z Hrabowa na Kozłowej Górze Nos, bliżej nieznany.

Kozłowa Góra dawna wieś w księstwie bytomskim, na północny wschód od Bytomia, obecnie północna dzielnica miasta Piekary Śląskie.

